

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kf.IV.37.230/2019/10. szám

A tanács tagjai: Dr. Patyi András a tanács elnöke
Dr. Varga Eszter előadó bíró
Dr. Dobó Viola bíró

A felperes: felperes neveZrt.
(....)

A felperes képviselője: ... kamarai jogtanácsos

Az alperes: alperes neveElnöke
(1015 Budapest, Ostrom u. 23-25.)

Az alperes képviselője: Dr. Nagy Attila kamarai jogtanácsos

Az I. rendű alperesi érdekelt: Alperesi beavatkozó 1
(....)

Az I. rendű alperesi érdekelt képviselője: ... kamarai jogtanácsos

A II. rendű alperesi érdekelt: Alperesi beavatkozó 2
(....)

A II. rendű alperesi érdekelt képviselője: ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: hírközlési ügygel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes

**A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság neve,
határozatának kelte és száma:** Fővárosi Törvényszék 2018. december
5. napján kelt 104.K.700.567/2018/29. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 104.K.700.567/2018/29. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 40 000 (negyvenezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] A alperes neve(a továbbiakban: Hatóság) a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 114. § (2) bekezdése alapján az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) 10. § (2) bekezdése szerint a 10. § (1) bekezdés 10. pontjában, és a frekvenciahasználati jogosultság megszerzését szolgáló árverés és pályázat szabályairól szóló 4/2011. (X. 6.) NMHH rendelet 3. § (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva 2014. május 22. napján hirdetmény közzétételével pályázati eljárást indított a „Szélessávú szolgáltatásokhoz kapcsolódó frekvenciahasználati jogosultságok” tárgyában. A pályázati eljárás az UF/15792-88/2014. számú határozattal zárult, amely alapján a ... MHz-es frekvenciasáv tekintetében az I. rendű alperesi érdekeltet, a ... MHz-es frekvenciasáv tekintetében a II. rendű alperesi érdekeltet, a ... MHz-es frekvenciasáv tekintetében a felperes lett a pályázat nyertese. E határozat alapján a Hatóság a felekkel hatósági szerződéseket kötött, amely szerződések alapján a felek megszerezték a határozatban rögzítettek szerinti részekben a 880,1-930,1 MHz frekvenciasáv frekvenciahasználati jogosultságát.
- [2] A felperes, az I. rendű, és a II. rendű alperesi érdekelt a Hatósággal 2013. október 11-én a ... MHz-es frekvenciasávon nyújtható rádiótávközlési szolgáltatáshoz kapcsolódó frekvenciahasználati jogosultság és az azzal összefüggő sávátrendezés tárgyában kötött hatósági szerződésben megállapodtak egy jövőbeli, a majdani, fent részletezett pályázati eljárás lezárását követő sávátrendezésről, amely biztosítja a szolgáltatások folytonosságát, fejlesztését és lehető legkisebb mértékű zavarását, és amelynek végeredményeként a Hatósággal szerződő három fél egybefüggő felhasználói blokkal rendelkeznek.
- [3] A sávátrendezést - melynek eredményeként az I. rendű alperesi érdekelt a ... MHz, a II. rendű alperesi érdekelt a ... MHz, a felperes a ... MHz egybefüggő felhasználói blokkal rendelkezik a ... MHz-es frekvenciasávban - a Hatóság a felekkel kötött négyoldalú szerződés, valamint a felekkel kötött hatósági szerződések módosítása útján hagyta jóvá.
- [4] Az érdekeltek 2016. június 14. napján „...” megnevezésű haszonbérleti szerződést (a továbbiakban: Megállapodás) kötöttek egymással. E szerint az érdekeltek a frekvenciahasználati joguk

hasznai szedésének jogát egymás részére kölcsönösen haszonbérbe adják a Megállapodásban és a közöttük létrejött együttműködési megállapodásban foglalt korlátok között a rádiófrekvenciák másodlagos kereskedelméről szóló 7/2013. (IX. 19.) NMHH rendelet (a továbbiakban: Rmkr.) 5-6. §-ainak megfelelően részlegesen és kizárólagos jelleggel azzal, hogy ezen jogügylet nem érinti annak a hatósági jogviszonynak a tartalmát, amely a haszonbérbeadás előtt a hatóság és az érdekeltek között létrejött. Az érdekeltek ennek alapján az elsőfokú hatósághoz 2016. június 15. napján benyújtott együttes kérelmükben kérték a ... MHz-es frekvenciasávban megszerzett frekvenciahasználati jogok másodlagos kereskedelme tárgyában kötött szerződés Rmkr. 5. §-a szerinti jóváhagyását.

- [5] Az elsőfokú hatóság az UF/19274-63/2016. számú határozatával az Rmkr. 8. §-a alapján az érdekeltek között létrejött haszonbérleti Megállapodást - mint amely megfelel az Rmkr. és a nemzeti frekvenciafelosztásról, valamint a frekvenciasávok felhasználási szabályairól szóló 7/2015. (XI. 13.) NMHH rendelet követelményeinek - jóváhagyta. Az Rmkr. 8. § (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesülésének vizsgálata érdekében az Eht. 2. § e)-g), m) és n) pontjaiban, valamint az 55. § (2a) bekezdés b) és j) pontjaiban foglaltakra figyelemmel, a hatékony spektrumhasználat megítélése érdekében elvégezte a haszonbérleti szerződésnek az eljárással érintett vállalkozások piaci, gazdálkodási helyzetére gyakorolt modellezhető hatásainak átfogó elemzését. Ennek során figyelembe vette az Európai Parlament és a Tanács egy többéves rádióspektrum-politikai program létrehozásáról szóló, 2012. március 14-i 243/2012/EU határozat (a továbbiakban: RSPP) szabályozási elveit. Megállapította, hogy a haszonbérleti szerződés hatása az I. rendű alperesi érdekelt számára elsősorban előfizetői szám növekedést, illetve lemorzsolódás csökkenést, a II. rendű alperesi érdekelt számára elsősorban CAPEX (befektetett eszközökkel kapcsolatos költségek) csökkenést, míg a felperes számára előfizetői szám csökkenést eredményez. A változások mértéke a ... képes előfizetők tekintetében néhány százalékos a Megállapodás tartamára vonatkoztatva, mely mérték nem tekinthető jelentősnek, különös figyelemmel a 4G hálózat gyors kiépítésére és térnyerésére. Ezen túl az elsőfokú hatóság nem azonosított olyan hatást, amely a felperes és az érdekeltek szolgáltatása műszaki színvonalának fenntartására veszélyt jelentene, illetőleg sértené a hatékony spektrumhasználat elveit. A tapasztalt zavartalan belföldi barangolás mobil rádiótelefon szolgáltatás és a kérelem szerint tervezett együttműködés is azt valószínűsíti, hogy a haszonbérleti szerződés szerinti együttműködés során is biztosított lesz a káros zavarás elkerülése. Utalt arra, hogy a Megállapodással összefüggésben felmerülhetnek versenyjogi kérdések is, amelyek vizsgálatára nem rendelkezik hatáskörrel.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az MD/19274-94/2016. számú határozatával az elsőfokú határozat jogi indokolását megváltoztatta. Többek között mellőzte az Eht. 55. § (2a) bekezdés b) és j) pontjaira való hivatkozást. Indokai szerint a versenyhatósági hatáskörbe tartozó versenyjogi jogsértések általános vizsgálatán túlmenően a felperes által hivatkozott RSP 5. cikke, illetve az Eht. 55. § (2a) bekezdése szűk körben és kivételes jelleggel, a tényleges verseny előmozdítására és a verseny torzulásának elkerülésére vonatkozó vizsgálatot utal a hírközlési hatóság hatáskörébe. Az RSP 5. cikk (2) bekezdésében és az Eht. 55. § (2a) bekezdésében szereplő intézkedéseket a hírközlési hatóság kizárólag az Eht. 55. § szerinti, frekvenciahasználati jogosultság eredeti megszerzésére irányuló hatósági eljárásban, illetve ennek eredményeként, az árverés vagy pályázat nyertesét megállapító határozatában, illetve hatósági szerződésben, illetőleg az Eht. 55. § (2e) bekezdésben foglaltak fennállása esetén, a már megkötött hatósági szerződés fennállása alatt, az abban foglalt feltételek, rendelkezések szerint, illetve a felek közös megállapodása alapján jogosult előírni. A ... MHz frekvenciasáv használata tárgyában létrejött hatósági szerződések nem tartalmazzák az Eht. 55. § (2a)-(2e) bekezdésekben foglaltak alkalmazásának lehetőségét, és közös megállapodás sincsen erre vonatkozóan, így az Eht. 55. § (2a) bekezdésében felsorolt intézkedések nem alkalmazhatóak. Hangsúlyozta, hogy a haszonbérleti szerződés nem jelent új frekvenciahasználati jogosultságot, a frekvenciahasználati jogosultság ugyanis az eredeti szerzőknél marad, csupán a hasznok szedésének joga kerül máshoz, másrészt a haszonbérleti szerződés új frekvenciahasználati módot sem jelent. Rögzítette, hogy olyan esetben, amikor a haszonbérleti szerződés tekintetében nem állnak fenn az Eht. 55. § (2a) bekezdés alkalmazásának feltételei, a műszaki hatékonysági szempontok mellett kizárólag annak a gazdasági hatékonysági szempontnak a vizsgálata végezhető el, hogy a frekvencia, mint korlátozott erőforrás hasznosítása a Megállapodást követően költséghatékonysági szempontból hatékonyabbnak tekinthető-e, mint a Megállapodást megelőzően. A Gazdasági Versenyhivatal vizsgálati hatáskörébe tartozó versenyhatékonysági kérdések vizsgálatába nem bocsátkozhatott.

A felperes keresete és az alperes védírata

[7] Az alperes határozatával szemben a felperes keresettel élt, melyben elsődlegesen annak megsemmisítését kérte a közigazgatási cselekmény semmisége okán, másodlagos kereseti kérelme a határozat megsemmisítésére irányult, a Megállapodás versenyre gyakorolt hatása vizsgálatának elmaradása miatt. Harmadlagosan a határozat

megváltoztatását kérte úgy, hogy a bíróság utasítsa el a Megállapodás jóváhagyását.

- [8] Arra hivatkozott, hogy a határozat a versenyhatóság szakhatóságként történő, az Eht. 20. §-án és az Eht. 69. § (4) bekezdésén alapuló megkeresésének hiánya miatt semmis. Hivatkozott a közigazgatási hatóság és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1) bekezdésének sérelmére abban a körben, hogy az eljáró hatóságok nem vizsgálták a Megállapodás versenytorzító hatásait, továbbá a hatékony spektrumhasználatot sem igazolták. Az Eht. 55. § (2e) bekezdés helyes értelmezése szerint a már megkötött hatósági szerződések keretein belül is lehetséges a meglévő frekvenciahasználati jogosultságok módosítása, e jogszabályhely ugyanis kiterjeszti az Eht. 55. § (2a) bekezdés 1) pontjának alkalmazási körét az Eht. 55. § (2a) bekezdésében meghatározottakhoz képest. Sérelmezte, hogy elmaradt annak vizsgálata, hogy a Megállapodás milyen hatást gyakorol a spektrumhasználat gazdasági hatékonyságára, illetőleg, hogy az milyen versenytorzulást eredményez. Kifogásolta, hogy a spektrumhasználati hatásokra vonatkozó modellezésnek, csak az üzleti titoktól mentes változatát ismerhette meg. Álláspontja szerint a modell lefedettségbeli, sáv szélességbeli előnyökre vonatkozó elemzései piackutatási adatok hiányában nem megalapozottak. Álláspontja szerint továbbá a modell olyan releváns körülményeket hagy figyelmen kívül, mint a településen kívüli lefedettség, hangforgalom 4G-re történő elterelése. Álláspontja szerint a jóváhagyás az Rmkr. 8. § (2) bekezdés c) pontjába ütközik, a haszonbérleti szerződés ugyanis az eredeti frekvenciahasználati jogosultsághoz képest új frekvenciahasználati jogosultságot eredményezett.
- [9] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte fenntartva a határozatában foglaltakat. Hangsúlyozta, hogy a felperes által felhívott jogszabályhelyek nem írnak elő kötelező szakhatósági megkeresést. Kiemelte, hogy csak az Eht. 55. § (2a) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén és az ott meghatározott eljárási szabályok mentén gyakorolhatja a versenyjogi jellegű hatáskörét, mely feltételek nem álltak fenn. Az Eht. 55. § (2a) bekezdésének általa elfogadott értelmezése megfelel az RSPP 5. cikkének és az RSPP 5. cikk (3) bekezdése által felhívott Engedélyezési és Keretirányelv szabályainak is. A hatékony spektrumhasználat egyfelől műszaki, másfelől költséghatékonyságot jelent, így az Rmkr. 8. § (1) bekezdésben foglalt feltételnek való megfelelés vizsgálata is csak e körben folyhatott.
- [10] Az I. rendű és a II. rendű alperesi érdekeltek csatlakozva az alpereshez a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú ítélet

[11] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[12] Rögzítette, hogy a Ket. 121. § (1) bekezdés c) pontja szerinti semmisséget a szakhatóság kötelező megkeresésének hiánya vagy a szakhatóság állásfoglalásának figyelmen kívül hagyása okoz. Utalt a Ket. 44. § (1) bekezdésére, az Eht. 20. §-ára és 69. § (4) bekezdésére, mely utóbbi szabályok nem teszik kötelezővé a hírközlési hatóság számára a szakhatósági megkeresést, ezért semmisségi ok nem áll fenn. Ítéleti álláspontja szerint a rádiófrekvenciákat érintő versenyjogi vonatkozású vizsgálatok lefolytatása, rendelkezések érvényesítése elsősorban és általánosságban a versenyhatóság, kivételesen, jogszabályban rögzített feltételek fennállása esetén a hírközlési hatóság hatáskörébe tartozik. Az Eht. 55. § (2a) bekezdése szűk körben, kivételes jelleggel, a tényleges verseny előmozdítására és a verseny torzulásának elkerülésére vonatkozó vizsgálatot utal a hírközlési hatóság hatáskörébe, e hatáskörét csak a törvényben rögzített feltételek fennállása esetén gyakorolhatja.

[13] Kiemelte, hogy helytálló az az alperesi értelmezés, mely szerint az Eht. 55. § (2a) bekezdés a)-1) pontokban foglalt alkalmazására a hatósági szerződésben foglalt feltételek, rendelkezések szerint vagy a felek közös megállapodása alapján van lehetőség. Helyesen vizsgálta tehát a kikötések és intézkedések alkalmazása feltételének fennállása körében azt, hogy a ... MHz frekvenciasáv használatát illetően keletkezett hatósági szerződések tartalmazták-e a szóban forgó feltételek, kötelezettségek, intézkedések alkalmazásának lehetőségét. Megállapította, hogy az intézkedések alkalmazhatóságára vonatkozó hatósági szerződésbeli rendelkezés, illetőleg közös megállapodás hiánya okán nem álltak fenn az Eht. 55. § (2a) bekezdésében foglalt alkalmazásának feltételei. A versenyjogi hatáskör fennállását az Eht. 55. § (2a) bekezdés alapján kellett vizsgálni, a felperes tévesen tulajdonított hatáskört alapító tartalmat az RSPP-nek.

[14] Elemezve a hatékony spektrumhasználat fogalmát arra a következtetésre jutott, hogy az alperes azt helytállóan határozta meg a műszaki és költséghatékonysági szempontú értelmezéssel. Az alperes a hatékony spektrumhasználat vonatkozásában csak olyan szempontokat vizsgálhat, amelyre hatásköre van, így a Megállapodásnak a hatékony spektrumhasználatra gyakorolt hatása tekintetében vizsgálódva sem alapíthatta a döntését olyan tényekre, körülményekre, melyek vizsgálata más hatóság, így a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik. Az alperes a releváns tényállást feltárta, a felperes olyan tényállásbeli hiányosságot kért számon az alperesen, amely a hírközlési hatósági eljárás tárgyához nem igazodik.

[15] Megállapította, hogy a modell elemzései a felperes és az érdekeltek által szolgáltatott, valamint nyilvános adatokon alapulnak. Mivel a felperes és az érdekeltek által szolgáltatott adatok egy része üzleti titkot tartalmaz, annak tartalma a felperes számára korlátozottan volt megismerhető. A felperes 2017. október 5. napján betekintett a modellbe, az iratbetekintésről készült jegyzőkönyv szerint pedig nem kérte az üzleti titok feloldását, a perben sem terjesztett elő ilyen irányú kérelmet. Nem élt az Eht. 33. § (6) bekezdése szerinti lehetőséggel, melynek hiányában és a titokgazda által adott feloldás nélkül a hatóság a modell üzleti titkot tartalmazó részeit a Ket. 69. § (1) bekezdés d) pontjának és (3) bekezdésének megfelelően zártan kezelte és ilyen „korlátozott” tartalommal válhatott a felperes által megismerhető határozat részévé. Az üzleti titokkal védett, és így a felperes által teljes terjedelmében nem megismerhető modell a bíróság olvasatában konkrét adatokon alapult; tartalmazta a Megállapodásnak a felperes és az érdekeltek gazdálkodási, piaci és vállalkozási helyzetére gyakorolt hatásait, költséghatékonysági jellemzőiket. Az elemzés során a műszaki színvonal fenntartásának veszélyeztetettsége is értékelésre került, a felperes általános, feltételezésből kiinduló érveket fogalmazott meg, amelyek jellegüknél fogva nem alkalmasak arra, hogy a modell elemzést megalapozatlanná tegyék. Az alperes versenyjogi jellegű vizsgálatot a modellezés során nem végezhetett, így a modellt azon az alapon, hogy az érdekeltek milyen versenyelőnyre tesznek szert a Megállapodással, sikerrel a felperes nem támadta.

[16] Az elsőfokú ítéletben foglaltak szerint az Rmkr. 2. § b) pontja adja meg a frekvenciahasználati jog hasznbérbe adásának definícióját. Az érdekeltek az általuk ... MHz frekvenciasávban megszerzett frekvenciahasználati jogukat adták hasznbérbe. A Megállapodás ezzel megfelel Rmkr. 2. § b) pontjában foglaltaknak, az nem érinti az eredeti frekvenciahasználati jogosultságot, mert a frekvenciahasználati jogosultság az eredeti szerzőknél marad, csupán a hasznok szedése kerül át máshoz, ezt pedig az RSPP, az Rmkr., az Eht. és az Engedélyezési irányelv is lehetővé teszi. Túlterjeszkedést az eredményezett volna, ha több vagy más frekvenciahasználati jogosultságot adtak volna hasznbérbe az érdekeltek egymásnak kölcsönösen, mint amivel ők maguk rendelkeznek. Ítéleti álláspontja szerint a felperes ilyen irányú érvelése az RSPP 6. cikk (8) bekezdésében foglaltakkal is ellentétes, mely szerint a tagállamok lehetővé teszik a spektrumhasználati jogok átruházását vagy hasznbérbe adását többek között a ... MHz frekvenciasávban.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[17] Az ügyben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével az „NMHH határozatának” hatályon kívül helyezését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével az alperes határozatának megváltoztatását és a jóváhagyás elutasítását, harmadlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével az „NMHH határozatának” megsemmisítését kérte.

[18] Idézte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 92. § (1) bekezdésének a) pontját, a Ket. 121. § (1) bekezdés c) pontját, és arra hivatkozott, hogy a hatásköri érveit elsődlegesen a Ket. 50. § (1) bekezdésére alapította, ezért az ítélet sérti a Kp. 86. § (1) bekezdését. Az eljáró hatóság az eljárás során észlelte a verseny torzulásának a lehetőségét a Megállapodással kapcsolatosan, és ezen aspektusok vonatkozásában hatáskörének hiányát állapította meg, ezért a Ket. 50. § (1) bekezdése értelmében kötelessége lett volna a Gazdasági Versenyhivatalnál versenyfelügyeleti eljárást kezdeményezni. A versenyhatóság eljárásba való bevonására az Eht. 20. §-a és 69. § (4) bekezdése biztosít lehetőséget.

[19] Hivatkozott az Eht. 55. § (2a), (2b) és (2e) bekezdésére, továbbá e törvényhelyhez fűzött indokolásra, mely alapján a megjelölt rendelkezéseket a Hatóság nem csak a frekvenciapályázatok kiírásakor, hanem a frekvenciahasználati jog fennállása alatt bármikor előírhatja. Különösen akkor, ha ez a versenytorzulás korrekciójához szükséges. Utalt arra, hogy a 2011-es frekvencia árverés során MHz-nyi ...-as frekvenciáért ... mrd Ft-ot fizetett, abban a hiszemben, hogy verseny lesz ebben a frekvencia tartományban, amely verseny fenntartásához az árverési kiírás szerint a Hatóság is hozzájárul. A frekvencia sávok egy kézben való összpontosulása jelentősen korlátozná a versenyt, ezért is alkalmazott az árverés során a Hatóság spektrummaximumot. A perbeli jóváhagyás folytán bármely más magyarországi szolgáltató számára már észszerűtlen a ... MHz-es ... hálózatának fejlesztése, mert fizikai képtelenség fele akkora frekvenciatartományban az érdekeltekét megközelítő sebességű adatszolgáltatást nyújtani. A ... MHz-es frekvencia tartományban már kialakult a monopol helyzet az érdekeltek hálózatát tekintve, amelyet jelenleg is vizsgál a versenyhatóság. Állította, hogy az elsőfokú ítéletben foglaltakkal ellentétben nem kizárólag az Eht. 55. § (2e) bekezdése ad felhatalmazást a frekvenciahasználat felhalmozásából adódó versenytorzulás esetén a korrekcióra, hanem az Eht. 55. § (2a) bekezdésének h), j), k) pontjai is. Hibás az ítéletnek az a megállapítása mely szerint ne vitatta volna, hogy a hatósági szerződések nem tartalmazzák az Eht. 55. § (2a) bekezdésében felsoroltak alkalmazhatóságát. Nem tévesztendő továbbá az az elsőfokú bírósági megállapítás, amely szerint a felekkel a hatóság külön-külön szerződést kötött. A bíróság kötelezte az alperest e

szerződés becsatolására, melynek az alperes - tudomása szerint - nem tett eleget. A hatóság e szerződésbe ütköző módon (ugyanis az egyoldalú módosításhoz nem járult hozzá) jóváhagyta az érdekeltek kérelmét. Az elsőfokú bíróság ezt nem értékelte, megsértve ezzel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdését.

[20] Hivatkozott az Rmkr. 8. § (1) bekezdésére, az NMHH 2016-2020-ra vonatkozó spektrumstratégiájára, a 2009/140/EK irányelvre, az RSPF preambuluma 15. bekezdésére, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a rádióspektrum-erőforrások belső piacon való megosztott felhasználásának előmozdításáról szóló bizottsági közleményre, és e körben arra, hogy a hatékony spektrumhasználat feltételezi a gazdasági, társadalmi szempontok figyelembe vételét. A határozat azonban nem vizsgálta, hogy ezen kritériumoknak a Megállapodás eleget tesz-e, és erről az ítélet sem tesz említést. Összességében szükséges lett volna a Megállapodás jóváhagyására irányuló eljárásában vizsgálni, hogy a versenyképessége sérül-e ahhoz képest, mint ami a frekvenciahasználat megszerzésére irányuló árverés eredeti eredményeképp kialakult.

[21] Állította, hogy az elsőfokú ítélet megsértette az Rmkr. 8. § (1) bekezdését, és a Ket. 50. § (1) bekezdését, mert a hatékony spektrumhasználat elveinek biztosítását nem vizsgálta a Hatóság körültekintően a Megállapodás mobilpiacra gyakorolt hatásainak figyelembevételével.

[22] Az Eht. 33. § (6) bekezdésére hivatkozással kiemelte, hogy a Hatóság nem kérelemre, hanem saját belátása szerint intézkedhet a zárt adat feloldásáról, amelyet az iratbetekintési kérelme alapján megtehetett volna, ám ezen lehetőséggel nem élt, ezzel az ítélet sérti az Eht. 33. § (6) bekezdésében meghatározott rendelkezéseket.

[23] Végezetül arra hivatkozott, hogy míg a frekvenciahasználati jog átruházása esetén az átruházás végleges jelleggel történik, addig a haszonbérbe adás esetében ideiglenesen kapja meg a frekvencia felhasználási jogosultságot az új jogosult. Az érdekeltek eljárásban tett nyilatkozata alapján a frekvenciahasználati jog haszonbérletére irányuló megállapodásuk szükséges eleme, hogy egymás frekvenciahasználati jogosultságát a másik félnek átengedjék, melyet sem az eljáró hatóságok, sem az elsőfokú bíróság nem vett figyelembe. A Megállapodásból egyértelmű, hogy az érdekeltek célja arra irányult, hogy egymás frekvenciáit kölcsönösen használják. Hivatkozott e körben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:349. §-ára. Mindezek értelmében a Megállapodást a Hatóság az Rmkr. 8. § (2) bekezdésének c) pontja alapján nem hagyhatta volna jóvá, az elsőfokú ítélet tehát e körben sérti az Rmkr. 8. § (2) bekezdésének c) pontját.

[24] Az alperes és az érdekeltek az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték a per során kifejtett nyilatkozataik alapján.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[26] A Kp. 108. § (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú bíróság az ítéletet – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a fellebbezés, a csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül.

[27] A Kúria rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan tárta fel a jogvita elbírálásához szükséges tényállást, és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésével jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes keresete nem megalapozott. A felperes a fellebbezésében a keresetben foglaltakat ismételte meg, az elsőfokú ítéletet az alperesi határozattal szemben már felhozott kifogások miatt sérelmezte, lényegében a bizonyítékok újraértékelését, saját álláspontjának elfogadását kívánta elérni. Az elsőfokú bíróságként eljáró törvényszék azonban a keresetet minden vonatkozásában elemezte és elbírált, döntésének részletes, az alkalmazandó jogszabályok helyes értelmezésén alapuló indokát adta, kifejtett érveit a Kúria maradéktalanul osztja. A Kúria hangsúlyozza, hogy a fellebbezési eljárás célja nem a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti elsőfokú peres eljárás megismétlése.

[28] A felperes fellebbezésnek kizárólag azon részei voltak érdemben felülvizsgálhatók, amelyben a felperes olyan jogszabályhely megsértésére hivatkozott, amelyet az elsőfokú bíróság egyáltalán megsérthet. Nem tartoznak ezek közé sem a Ket., sem az Eht., sem az Rmkr. rendelkezései, tekintve, hogy az elsőfokú bíróság nem ezen jogszabályok, hanem a Kp. és a Pp. rendelkezései alapján jár el. Ennél fogva a másodfokú bíróságként eljáró Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a hatékony spektrumhasználat vizsgálata körében nem sérthette meg az Rmkr. 8. § (1) bekezdését, és a Ket. 50. § (1) bekezdését; a zárt adat feloldása tekintetében az Eht. 33. § (6) bekezdését; továbbá a jóváhagyás tekintetében az Rmkr. 8. § (2) bekezdésének c) pontját, mert e jogszabályhelyek a közigazgatási hatósági eljárásra vonatkoznak.

[29] A felperesnek olyan hivatkozása, amely az elsőfokú bírósági ítélet megalapozatlanságát állítja, és ahhoz az elsőfokú bíróság által alkalmazandó jogszabály megsértését is társítja, egyrészt a versenyhatóság szakhatóságként történő megkeresése (a Kp. 86. § (1) bekezdésének sérelme), másrészt a hatósági szerződés(ek) (különkülön) megkötésére vonatkozó téves bírósági megállapítás és az

egyoldalú módosítás lehetőségének kizárására vonatkozó rendelkezés értékelésének, továbbá az érdekeltek egymás frekvenciáinak kölcsönös használatára vonatkozó célja vizsgálatának hiánya (Pp. 346. § (5) bekezdése) kapcsán érhető tetten.

[30] A Kúria az Eht. 20. §-a és 69. § (4) bekezdése alapján - az elsőfokú bírósággal egyezően - megállapította, hogy azok nem írják elő a perbeli eljárásban a versenyhatóság megkeresését. Az Eht. 20. §-a a két hatóság közötti együttműködési kötelezettséget ír elő az elektronikus hírközlési piaci versenyt érintő kérdésekben a verseny védelmének következetes érvényre juttatása, illetve az egységes jogalkalmazás előmozdítása érdekében, amely nem egy konkrét eljárásra vonatkozó hatásköri szabály. Az Eht. 69. § (4) bekezdése pedig a perbeli eljárástól eltérő hatósági ellenőrzési eljárásra vonatkozik.

[31] A felperes által felhívott Ket. 50. § (1) bekezdése a döntéshozatalhoz szükséges tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettséget rögzít, mely döntéshozatal csak az eljáró hatóságra irányadó hatásköri keretek között értelmezhető. Másképpen megfogalmazva az eljáró hatóság hatáskörébe nem tartozó kérdések vizsgálatának hiánya fogalmilag kizárja a tényállás tisztázásának elmaradását. Az alkalmazandó eljárási szabályok nem írnak elő osztott hatáskört, azaz hogy a hírközlési hatóságnak a versenyjogi kérdéseket érintően szakhatósági közreműködés biztosításával kellene értékelnie az elé kerülő ügyet (az érdekeltek kérelmét). Ezzel kapcsolatban a Kúria megjegyzi, hogy nem állapítható meg, hogy a felperes azon következtetését, mely szerint „az NMHH észlelte a verseny torzulásának lehetőségét a Megállapodással kapcsolatban”, a határozat mely megállapításaiból, vagy mely eljárási cselekményekből vonta le. A jogerős határozat, figyelembe véve az elsőfokú határozat indokolásának módosítását is, éppen azon alapul, hogy az alperes nem vizsgálta a versenyhatóság hatáskörébe tartozó kérdéseket.

[32] A felperes az elsőfokú ítélet megállapításaihoz köthetően és azzal ellentétben állította, hogy vitatta azt, hogy a hatósági szerződések nem tartalmazzák az Eht. 55. § (2a) bekezdésében felsoroltak alkalmazhatóságát. A hivatkozott rendelkezés a frekvenciahasználati jogosultság versenyeztetési eljárás során történő megszerzéséhez a kiírási dokumentációban a tényleges verseny előmozdítása és a verseny torzulásainak elkerülése szempontjából különösen kiköthető feltételeket, kötelezettségeket, és a frekvenciahasználati jogosultság fennállása alatt tehető intézkedéseket rögzíti. E tekintetben a felperes a fellebbezésében idézte a módosításra vonatkozó hatósági szerződésben rögzített szabályokat, mely idézett rendelkezések között az állításával ellentétben nem szerepel olyan kitétel, hogy a frekvenciahasználati jogosultságok módosítására lehetőség van akkor, ha ez a

versenytorzulás korrekciójához szükséges. A fellebbezésben idézett szövegrész „hatékony sávfelhasználás érdekében” történő kitétele tartalmaz, amely nem azonosítható a verseny torzulásának elkerülésével.

[33] A hatósági szerződés módosításának szükségességére vonatkozó felperesi érvek tekintetében a Kúria a következőket hangsúlyozza. A haszonbérlet esetében a frekvenciahasználat engedélyese továbbra is az eredeti jogosult marad, aki e jog gyakorlását átengedi más számára úgy, hogy a jogosultságából eredő jogok és kötelezettségek továbbra is őt illetik, illetve terhelik. Nem a haszonbérlet keletkezteti a frekvenciahasználati jogosultságot, a használati jog a már megszerzett frekvenciahasználati jogosultság alapján kérhető (Eht. 55. § (1) bekezdése). Az eredeti frekvenciahasználati jogosultság tehát az eredeti szerzőknél marad, csupán a hasznok szedése kerül át a másik szerződő félhez. Ebből következően minden jogszabályi alapot nélkülöz az az állítás, mely szerint a haszonbérbe vevőnek a haszonbérbeadó frekvenciájára frekvenciahasználati jogosultságot kell szereznie, ezért a hatósági szerződés - mely szerződés a peres iratok között a felperes állításával ellentétben rendelkezésre áll - hozzájárulásával történő módosítása lett volna szükséges. Ennek kapcsán a Kúria megállapította, hogy a felperes nem jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság által a tényállás körében rögzített, külön-külön kötött hatósági szerződésekre vonatkozó megállapítás az ítéleti döntés érdemére milyen kihatással volt (különös tekintettel, hogy az ítélet az Eht. 55. § (2a) bekezdés a)-1) pontjai alkalmazásának vizsgálati körében valamennyi hatósági szerződés, így a sávátrendezésre vonatkozó hatósági szerződés tekintetében is megállapítást tesz), így a Kúria az elsőfokú bíróság terhére róható jogszabálysértést nem állapított meg.

[34] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a felperes által megjelölt jogszabályhelyekre nem ütközik, mert az elsőfokú bíróság a Kp. 86. § (1) bekezdése szerint a felperes valamennyi kereseti kérelmét elbírált, ítélete a Pp. 346. § (5) bekezdésének minden tekintetben megfelel, ezért azt a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[35] *Az elsőfokú eljárásban már előadott, a bíróság által hiánytalanul és okszerűen elbírált érvelést megismétlő fellebbezés az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését nem alapozza meg.*

Záró rész

[36] A Kúria a fellebbezést a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.)

Kormányrendelet 41. § (5) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[37] Az alperes a másodfokú eljárás során felmerült költségeit nem számította fel, költségjegyzéket nem csatolt, az érdekeltek pedig akként nyilatkoztak, hogy a másodfokú eljárásban perköltségigényük nincs, ezért a Kúria a másodfokú eljárás költségéről való döntéshozatalt a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése és 82. § (3) bekezdése alapján mellőzte.

[38] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 46. § (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési illetéket a felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni.

[39] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. április 28.

Dr. Patyi András sk. a tanács elnöke Dr. Varga Eszter sk. előadó
bíró Dr. Dobó Viola sk. bíró